

som er død eller kommet til skade. Ansvar for forsinkelse i forbindelse med befordringen af passageren kan ikke overstige 2.000 SDR.

Stk. 2. Bortfragterens ansvar for tab som følge af, at rejsegods er gået tabt, er blevet beskadiget eller forsinket, kan ikke overstige:

- 1) 1.300 SDR pr. passager for håndbagage,
- 2) 5.000 SDR for værdigenstande som nævnt i § 189, stk. 2,
- 3) 8.000 SDR pr. køretøj og
- 4) 2.000 SDR pr. passager for andet rejsegods.

Stk. 3. Begrænsningsbeløbene i stk. 1 og 2 gælder for hver enkelt rejse.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser for erstatningens størrelse omfatter ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 5. Ved SDR forstås den i § 366 omhandlede regneenhed.

Stk. 6. Ved aftale mellem passageren og bortfragteren kan der fastsættes en højere ansvarsgrænse end den i stk. 1 og 2 anførte.«

7. § 193 affattes således:

»§ 193. Bortfragteren kan i det opståede tab foretage fradrag på højst:

- 1) 150 SDR pr. køretøj for skade på køretøj,
- 2) 20 SDR pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods,
- 3) 20 SDR pr. passager for tab som følge af forsinkelse.«

8. I § 194 indsættes foran »skade«: »sådan«.

9. § 196 og § 197 affattes således:

»§ 196. Udføres en befordring helt eller delvis af en anden end bortfragteren, forbliver denne dog ansvarlig, som om han selv havde udført hele befordringen. Bestemmelserne i dette kapitel finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved befordring, som udføres med skib, er den, som udfører befordringen, kun ansvarlig for sin del af befordringen efter samme regler som bortfragteren. Aftale, hvorved bortfragteren påtager sig ansvar ud over det, der er fastlagt i dette kapitel, er ikke bindende for den, der udfører befordringen, medmindre denne har samtykket heri.

Stk. 3. Bortfragteren og den, der er ansvarlig efter stk. 2, hæfter solidarisk.

§ 197. Bestemmelserne om bortfragterens indsigelser og ansvarsbegrænsning gælder tilsvarende for den, som bortfragteren svarer for efter § 233 og § 196, stk. 1. Summen af de erstatningsbeløb, som bortfragteren og de personer, som denne svarer for, kan tilpligtes at udrede, må ikke overstige den for bortfragteren fastsatte ansvarsgrænse. Hver enkelt er alene ansvarlig op til den grænse, som gælder for ham.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan ikke påberåbes af den, som har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget.«

10. § 199 affattes således:

»§ 199. Søgsmål om befordring af passagerer og rejsegods kan kun indbringes for:

- 1) domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl eller sit hovedforretningssted,
- 2) domstolen på afgangsstedet eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen.

Stk. 2. Efter at der er opstået en retstvist, kan parterne dog aftale et andet værneting eller henskyde sagen til afgørelse ved voldgift.«

11. § 200 affattes således:

»§ 200. Reglerne i §§ 181–199 samt § 291, stk. 1, nr. 3–5, kan ikke ved forhåndsaftale fraviges til skade for passageren ved befordring mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og ved indenrigsfart i disse stater samt anden fart til eller fra disse stater, selv om fremmed ret i øvrigt skal anvendes på befordringen.«

12. § 201 affattes således:

»§ 201. Uanset § 200 kan bortfragteren ved befordring af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før passageren går om bord, og efter at passageren er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller den udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren.

Stk. 2. For håndbagage, der ikke befinder sig i eller på et medfølgende køretøj, kan bortfragteren forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før godset bliver bragt om bord og